

Guanyadors del concurs de Sant Jordi 2020 en confinament.

Categoria D

La cavallera Jordina i el cavaller lletraferit.

Sant Jordi tenia un secret, un secret que el sabia tothom, però al cap i a la fi un secret: no li agradava la lluita. El que en realitat l'apassionava era llegir. El poble ho sabia i, gairebé sense que ell se'n adonés, li regalava un dels més grans tresors per a un lector: el preuat i confortable silenci.

A Montblanc, tothom el tractava amb condescendència, a ulls dels veïns era una veritable tragèdia que fes més tasques de lector que de cavaller. Encara que no el podien escoltar el veien amb un llibre a la mà cada tarda, assegut a la vora d'una alzina que lluia plantada al mig de la plaça davant de l'església.

La lectura sense moure els llavis tenia fascinats als vilatans que concebien aquell fet com un acte revolucionari. Quan gairebé pocs sabien llegir, fer-ho amb aquesta fulgurant destresa el feia veure com un savi, però alhora l'allunyava de ser vist com un guerrer.

Per això quan el van veure damunt del cavall plantat davant d'aquell enorme i ferotge drac, vestit amb armadura daurada i empunyant una espasa, ningú va veure massa clar si se'n sortiria. Però Sant Jordi no va haver de salvar a la princesa, puix va ser ella mateixa la que va escapar de les urpes del drac ferotge i el va expulsar de la vila per sempre més.

La celebració va ser multitudinària i es va allargar durant tot el dia. Des de llavors, la princesa Jordina va exercir de cavallera defensora del poblat i Sant Jordi es va fer mestre. Sota l'ombra de l'alzina en la qual solia llegir el cavaller lletraferit, ara ensenyava a grans i petits. Mentre a l'altre costat de la plaça la princesa donava lliçons de lluita.

El 23 d'abril del següent any a Montblanc va haver-hi festa grossa. El rei va oferir un espectacle de titelles per les més petites i un altre de teatre de lluita per al públic adult. Cada any la festa es reproduïa per pobles i ciutats fins que va ser declarada festa nacional en el regne de Catalunya. Des de llavors totes les Jordines, Georgines, Gines i també tots els Jordis, celebren el seu dia, omplint d'amor, alegria i paraules, els principals carrers de totes les viles catalanes.

Jojo José Armando Benítez